Lietas Nr. 11370051110

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Aizkrauklē, 2014. gada 7.martā

Aizkraukles rajona tiesa

tiesnese **J.Bebriša**

ar tiesas sēdes sekretārēm **I.Šali, K.Vaičuli, E.Ločmeli, J.Pokratnieci, K.Kurniginu,**

piedaloties prokuroram **J.Duberim**

advokātei **S.Bērziņai**

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas apsūdzēta **/pers. F/, personas kods/personas kods/.**

Aprakstošā daļa

/pers. F/ izdarīja svešas mantas tīšu bojāšanu.

2010.gada 11.jūlija vakarā /pers. F/ savā dzīvesvietā - /Nosaukums A/, /adrese/. Ap plkst.20^{55}, ar /pers. H/ piederošu automašīnu /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, iepriekš minētajā īpašumā iebrauca /pers. I/ apstājās uz ceļa, kas ved uz mājām /Nosaukums A/. To redzot, /pers. F/ pie minētās automašīnas un, dusmu vadīta, vairākkārtīgi tīši meta pa to ar smiltīm un akmeņiem, tādejādi trāpot pa automašīnas priekšējo vējstiklu, kā rezultātā tas saplaisāja.

/pers. F/tiesisko darbību rezultātā cietušajai /pers. H/ tika nodarīts mantisks kaitējums Ls 116,62 apmērā.

/pers. F/ darbības tiesa kvalificē pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas.

Motīvu daļa

Apsūdzētā /pers. F/ savu vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā neatzina un liecināja, ka 2010.gada 11.jūlija pēcpusdienā ap pulksten 16.00 māte atbrauca no Aizkraukles, abas bija lejā pie saimniecības ēkām, uzkavējās tur kādas 5 minūtes un nāca augšā uz māju. Nākot mājās, pusceļā pamanīja, ka pie privātīpašuma norobežojuma stāv balta automašīna un, neievērojot to, ka tur ir uzraksts „Privātīpašums", no automašīnas izkāpušais vīrietis ņēma nost no ceļa akmeņus un sieviete ņēma nost no ceļa koku. Viņa un māte uzgāja augšā un prasīja, lai viņi apstājas. Viņi apstājās, vīrietis un sieviete izkāpa ārā no automašīnas, tad prasīja, ko viņi vēlas. Viņi nepaskaidroja, ko vēlas, tikai pateica, ka ir brīva Latvija un viņi brauc, kur grib un nekādi norobežojumi viņus neapturēs. Tad no automašīnas izkāpusī sieviete sāka lamāties rupjiem vārdiem, neko pretī viņiem neteikusi, jo neredzēja jēgu ar viņiem runāt. Abas ar māti stāvējušas uz ceļa, tad vīrietis un sieviete iekāpa atpakaļ automašīnā un negaidot sāka braukt uz priekšu un uzbrauca mātei uz kājām. Māte no sāpēm sāka kliegt, to dzirdēja arī vecāmāte, kura bija kopā ar brāļa meitu un netālu sēja savas kazas. Kad vecāmāte sadzirdēja, ka māte no sāpēm kliedz „palīgā", viņas nāca uz notikuma vietu. Viņas pa gabalu redzēja, kas notiek. Automašīna, mežonīgā ātrumā braucot atpakaļgaitā, gandrīz notrieca bērnu, jo vecāmāte centās pievilkt bērnu tuvāk pie sevis. Konstatēja, ka mātei sāp kājas un viņai tajā brīdī arī palika slikti ar sirdi, māte no sāpēm raudāja. Tai automašīnai ar akmeņiem nav metusi, jo tas ceļš ir tā piebraukts, ka no ceļa nevar akmeņus paņemt, pa vidu ceļam jau aug neliela zāle. Viņi aizskāra māti, bet apzinājās tajā brīdī, ka, ja ar akmeni kādam metīs, tad tas uzreiz būs sodāms. Ar akmeni pa automašīnu nemeta un nebija arī tādas vēlmes mest ar akmeni, nevienam cilvēkam nevēl neko ļaunu. Pie ārsta māte griezās pēc kāda laika, jo mātei nav trūcīgās personas statuss. Ja izsauktu ātro palīdzību uz mājām, nebūtu par ko samaksāt par izsaukumu. Pie ārsta viņa aizgāja apmēram pēc nedēļas. Tā bija pēcpusdiena, nevis vakars, jo bija nogājusi lejā pārsiet dzīvniekus(1.sēj.lietas lapa 172.-173.)

Pēc papildus lecinieku nopratināšanas apsūdzētā /pers. F/ papildināja iepriekš sniegtās liecības, noliedza savu vainu automašīnas stikla bojāšanā. Norādīja, ka stāvot netālu no automašīnas, redzējusi, ka uz priekšējā stikla, netālu no tehniskās apskates uzlīmes bija bojājumi. Automašīnas apskates bildes redzēja. Notikuma brīdī nav bijusi naidīgi noskaņota.

Neskatoties uz to, ka apsūdzētā /pers. F/ savu vainu neatzina, tā ir pierādīta pilnībā ar sekojošiem pierādījumiem:

Cietusī /pers. H/ liecināja tiesas izmeklēšanā par to, ka viņai pieder automašīna /TL marka/, kas bija līzingā, šobrīd automašīna pieder viņas brālim. Automašīnu /TL marka/ viņa tajā dienā nevadīja, vasarā ciemos uz mājām /Nosaukums D/ atbrauca krustdēls /pers. I/ ar sievu /pers. N/ un viņu četrus mēnešus veco dēlu. To dienu viņi pavadīja un vakarā ap „Panorāmas" laiku viņi teica, ka braukšot atpakaļ uz Rīgu. Krustdēls ar ģimeni aizbrauca uz Rīgu, bet pēc 10 minūtēm viņai uz mobilo telefonu zvanīja /pers. I/ un ļoti

uztraucies teica, ka no vienas mājas izskrējuši cilvēki un automašīnai ar akmeņiem ir izsists logs, /pers. N/ ir saspārdītas kājas. Krustdēls prasīja Pļaviņu policijas iecirkņa telefona numuru. Teikusi krustdēlam, lai viņi brauc atpakaļ uz mājām /Nosaukums D/ un iedeva policista telefona numuru. Kad vēlāk zvanījusi, krustdēla mobilais telefons bija atslēgts, jo viņi bija aizbraukuši uz Pļaviņām uz policijas iecirkni. Tā uzzināja, ka automašīnai /TL marka/ ir bojājums. Vēlāk uzzināja, ka krustdēls ar ģimeni ir braukuši gar mājām /Nosaukums A/ pa ceļu, kas ir tuvākais ceļš no Klintaines skolas uz mājām /Nosaukums D/. 2010.gada aprīlī, kad brālis filmēja ledus spridzināšanu Bebrulejā, no Pļaviņu puses mājās /Nosaukums D/ atgriezās pa ceļu, kas iet gar mājām /Nosaukums A/, tad ceļam priekšā nebija nekāda bomja. 2009.gada ziemā /pers. S/ bija uzrakstījusi sūdzību par savu māti /pers. R/, ka viņa veikusi nelikumīgu ciršanu viņas mežā. Viņa pēc tam tika izsaukta uz policiju, saņēma arī vēstuli no mežsarga ar jautājumu, vai nav mežā darījusi kaut ko nelikumīgu. 2009.gada ziemā bija policijā pie policista Čevera, tika ierosināta krimināllieta, bet trīs dienu laikā iesniegumu atsauca un krimināllietu izbeidza, jo noslēdza mierizlīgumu. Tajā reizē braucot no Pļaviņu policijas iecirkņa uz mājām /Nosaukums D/, arī brauca pa šo zemes ceļu, kas iet gar mājām /Nosaukums A/, arī tad ceļam priekšā nebija bomja vai kādas norādes, ka tur nevar braukt. Tajā reizē satika arī /pers. S/ un viņa pateica, ka /pers. R/ viņas mežā zogot malku jau kādus 4-5 gadus. Izlīgums krimināllietā bija tāds, ka palūdza, lai Cinītis izpļauj ābeļdārzu 1,5 hektāru platībā. Šajā notikumā prasību par mantiskā kaitējuma atlīdzināšanu uztur, jo apsūdzētajai vajadzēja saprast, ka tā nav korekta un godīga rīcība – lamāties un spārdīt ar kājām cilvēku, kā arī automašīnā bija mazs bērns, kurš varēja gūt traumu. Jaunieši pirmo reizi dzīvē sastapās ar tādu brutālu attieksmi. Automašīnas virzienā tika sviesti vairāki akmeņi un viens no mestajiem akmeņiem bija tik liels, ka automašīnas priekšējais stikls ieplaisāja un bija jāmaina. Ar automašīnas stikla nomaiņu nodarbojās brālis un krustdēls, lietā ir iesniegta tāme no servisa par loga nomaiņu. Tagad automašīnas logs ir iestiklots. Māja /Nosaukums D/ atrodas apmēram 1,5 km attālumā no mājām /Nosaukums A/, īpašumiem ir kopīga robeža mežs. Ja brauc uz Rīgu, tad gar mājām /Nosaukums A/ nav jābrauc, jo tas būtu ļoti neracionāls ceļš. Savukārt, braucot uz Pļaviņām, gar mājām /Nosaukums A/ ir īsākais ceļš. Krustdēls paskaidroja, ka viņš esot gribējis savai sievai /pers. N/ parādīt viņiem piederošo mežu. No viņu īpašuma šos mežus var parādīt tikai ejot ar kājām. Nezinājusi, ka šis ceļš ir privātīpašums, to uzzināja tikai tagad iepazīstoties ar lietas materiāliem, ka tas ceļš ir privātīpašums no deviņdesmitajiem gadiem, bet 2009.gadā un 2010.gadā, kad šo ceļu šķērsoja un ceļš jau pēc dokumentiem bija privātīpašums, ceļam priekšā nekādu šķēršļu vai norādes par privātīpašumu nebija(1.sēj.lietas lapa166.-167). Papildināja liecību, norādot, ka šobrīd automašīna ir izmaksāta un vairs neatrodas līzingā. ir saņēmusi apdrošināšanas atlīdzību Ls 116,62 par bojāto automašīnas stiklu. Šajā daļā mantiskā kaitējuma prasību neuztur.

Liecinieks /pers. I/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka pagājušajā gadā ar ģimeni brauca no savām lauku mājām /Nosaukums D/ un vēlējās savai sievai parādīt arī ģimenes īpašumā esošo mežu. Tā kā zina, ka pa īpašumu iet ceļš, tad arī pa šo ceļu brauca, zināja, ka šis ceļš tālāk iziet uz lielās Rīga-Daugavpils šosejas. Par šo ceļu zina kopš bērnības, pa šo ceļu gājis un braucis ar divriteni. Izbraucot no sava īpašuma, nebija nekādas norādes, ka ir kādi ierobežojumi braukt tālāk, tāpēc brauca taisni, garām mājām. Tad uz ceļa braucamās daļas bija maza izmēra akmeņi un pusnokritis koks. Koku un akmeņus noņēmis malā un turpinājis ceļu, pēc 20-30 metriem automašīnai priekšā izskrēja divas sievietes un automašīnu apstādināja. Tad sekoja skaļi izsaucieni, bļaušana, tad sākās skraidīšana apkārt automašīnai un tad no jaunākās sievietes puses – apsūdzētās sekoja metieni ar akmeņiem pa automašīnu. Pēc pirmajiem mestajiem akmeņiem viņš izkāpis ārā no automašīnas, bija šoks, jo nekad nebija saskāries ar tādu rīcību, ka bez brīdinājuma un jebkādiem paskaidrojumiem bļaustoties, skrienot un ārdoties viņam sāk uzbrukt. Izkāpis ārā no automašīnas, bet viss turpinājās, paskaidrojumi nekādi nesekoja. Tad arī sieva izkāpa no automašīnas, jo bija uzbrukums viņam. Tā arī nesapratis, kāpēc tas viss notika. Tad, kad sapratis, ka nekāda risinājuma nebūs, iekāpis automašīnā un atpakaļgaitā devies atpakaļ uz sava īpašuma pusi, sapratis, ka automašīna mesto akmeņu dēļ jau ir cietusi. Pirms tam pa automašīnu mestie akmeņi nebija īpaši lieli, bet tajā brīdī, kad atpakaļgaitā braucis projām, apsūdzētā bija atradusi saujas lieluma akmeni un skrēja automašīnai pakaļ. Apsūdzētā skrēja pakaļ automašīnai līdz pat tām iepriekšējām mājām un tad tā vecā kundze no iepriekšējām mājām apsūdzēto apsauca un apsūdzētā apstājās. Tad viņš apgrieza automašīnu un brauca atpakaļ pa ceļu, kas ved cauri viņa mežam. Tad aizbrauca uz policiju un uzrakstīja iesniegumu par notikušo faktu. Tajā brīdī šo sieviešu personības nezināja. Automašīnā atradās sieva un četrus mēnešus vecais bērns. Automašīnai tika sasists priekšējais vējstikls, pārējos bojājumus nevarēja tik precīzi noteikt, vietām bija vēl bojāta krāsa, bet pierādīt varēja tikai stikla bojājumu. Automašīnu remontā nodeva, jo automašīnai bija KASKO apdrošināšana, līdz ar to automašīnas remonta izmaksas sedza apdrošināšanas kompānija, pašiem par automašīnas remontu nebija jāmaksā. Precīzs notikuma laiks ir fiksēts pirmajā iesniegumā policijā, laiku var redzēt arī uz fotogrāfijām. Norobežojumu uz ceļa noņēma, jo novērtēja situāciju, ka tur nav nekā tāda, kas pēc ceļu satiksmes noteikumiem aizliegtu turpināt ceļu. Tie priekšmeti, kas bija uz ceļa, nebija milzīgi un koku, kas ir uz ceļa taču drīkst paņemt malā un turpināt ceļu. Uz šķēršļa noteikti nebija nekādas norādes, ka tas ir privātīpašums, jo, ja tāda norāde būtu bijusi, nebūtu tā rīkojies, jo ciena cilvēku privātumu. Pēc šķēršļa, apmēram pēc 20 metriem bija ceļš pa kreisi uz mājām, kas no tāluma izskatās pēc vagoniņa, ceļš pa kuru vēlējies braukt, ir taisni pa vidu pļavai. No kreisās puses izskrēja divas sievietes un tajā vietā, kur sadalās ceļš – kur ceļš aiziet taisni un nogriežas uz mājām – viņu automašīnu apstādināja. Fotogrāfijas tika uzņemtas notikuma brīdī, kad vēl nebija izkāpis no automašīnas. Fotogrāfijas iesniedza policijā. Tā kā nebija garantijas, ka apstājoties savā mežā, tas viss neturpināsies, juties apdraudēts, tāpēc brauca uz policijas iecirkni, nevis izsauca policiju uz notikuma vietu. Iepriekš automašīnas priekšējam stiklam nebija nekādu bojājumu, bojājums radās šo notikumu rezultātā. Fotogrāfijās uz automašīnas var redzēt svaigas akmeņu un smilts pēdas. Policists vēl paņēma tos akmentiņus, kas bija palikuši uz automašīnas priekšas pie stikla(1.sēj.lietas lapa 167.-168.).

Lieciniece /pers. N/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka pirms gada brauca ar vīru no vīra krustmātes mājām uz Rīgu, vīrs teica, ka parādīs viņa ģimenei piederošo mežu, ka pa turieni varot pa taisno izbraukt uz Rīga-Daugavpils šosejas, jo bērnībā pa to ceļu esot braucis. Braukuši pa to ceļu un uz ceļa bija nolikts priekšā koks, bet nekādas citas zīmes nebija par to, ka tas ir privātīpašums un iebraukt aizliegts. Tas uz ceļa noliktais koks asociējās ar govju ceļa ganību norobežošanu. Vīrs nocēla no ceļa koku un braukuši tālāk. Tad automašīnas priekšā izskrēja divas sievietes. Sievietes visu laika kaut ko kliedza un bļāva, uz teikto „Labvakar", sievietes neatbildēja. Vecākā sieviete visu laiku lamājās un jaunākā sieviete meta ar akmeņiem pa automašīnas priekšējo stiklu. Tad vīrs izkāpa no automašīnas, bet vīram ar abām sievietēm saruna neizveidojās. Automašīnā bija arī četrus mēnešus vecais bērns, bērnam aizmugurē bija atvērts logs un tā kā jaunākā sieviete – apsūdzētā meta pa automašīnu ar akmeņiem, bija bail, ka apsūdzētā neiemet pa logu arī bērnam, tāpēc viņa izkāpa no automašīnas. Tā kā saruna ar abām sievietēm nevedās, abi iekāpa atpakaļ automašīnā un aizbrauca projām. Tad konstatēja, ka automašīnai ir ieplaisājis priekšējais stikls un brauca uz policijas iecirkni Pļaviņās. Uzņēmusi arī divas fotogrāfijas, policijas rīcībā šīs fotogrāfijas ir nodotas, uz fotogrāfijām ir redzams precīzs laiks, kad tas notika(1.sēj.lietas lapa 169.-170.).

Lieciniece /pers. S/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka apsūdzētā /pers. F/ ir viņas meita. Viņas privātīpašumā /Nosaukums A/ iebrauca sveši cilvēki, noņemot norobežojumu, uz kura bija uzraksts „Privātīpašums", viņi arī noņēma uz ceļa saliktos akmeņus, tur bija

trīs akmeņi, katrs apmēram 20 kg smags. Par to, ka tas ir privātīpašums un tur tālāk ceļa nav, viņi 50 metrus iepriekš tika brīdināti, bet viņi šo brīdinājumu neuzklausīja un brauca tālāk. Uz diviem kokiem stāvēja šlagbaums un pie šlagbauma bija piestiprināts uzraksts „Privātīpašums", jo tas nav servitūta ceļš un nevienam tur nav jābrauc. Viņas mājas vairākkārtīgi tika apzagtas un tāpēc nolēma apsargāt savu īpašumu. Viņa ar meitu atradās lejā pie kūts, viņa bija tikko atbraukusi mājās no Aizkraukles, tas bija ap pulksten 16.00, kad devās atpakaļ uz māju un ievēroja, ka sveši cilvēki rosās ap norobežojumu, noņem šlagbaumu un noceļ no ceļa akmeņus. Viņa un meita gāja noskaidrot situāciju. Viņi jau bija iebraukuši 50 metrus privātīpašumā un jautāja, ko viņi vēlas, kā viņiem var palīdzēt un kādā sakarā viņi ir atbraukuši. Viņi neko nepaskaidroja, tikai teica, ka te neviens nedzīvo. Pirmo reizi redzēja šo automašīnu un tajā esošos cilvēkus, tos cilvēkus nepazina. Vīrietis un sieviete bija izkāpuši no automašīnas, tad viņi iekāpa atpakaļ automašīnā un vīrietis turpināja braukt uz priekšu. Viņa bija nostājusies uz ceļa priekšā automašīnai, vīrietis ar automašīnu brauca uz priekšu un uzbrauca viņai uz kājām. Tajā brīdī bija neciešamas sāpes, sāka saukt palīgā un kliedza. No viņai nodarītajām sāpēm svešie laikam sabijās un izkāpa ārā no automašīnas skatīties, kas ir noticis. Tad atbraukusī sieviete palika agresīva, sāka lamāties ar necenzētiem vārdiem un viņai uzbruka. Pēc tam vīrietis un sieviete iekāpa atpakaļ automašīnā un aizbrauca. Pirmajā reizē, kad automašīna apstājās, un viņas abas pienāca ar viņiem runāt, viņa ievēroja, ka automašīnai priekšējais vējstikls kreisajā pusē ir bojāts, uz priekšējā stikla tur, kur līmē tehniskās apskates uzlīmi, bija tāds izplūdis punktiņš. Pati ir autovadītāja 34 gadus un tādas lietas ievēro, jo pašai ir gadījies, ka braucot ar automašīnu, pa stiklu trāpa akmens. Tad, kad automašīna uzbrauca viņai uz kājām, sauca pēc palīdzības, atsteidzās viņas māte, kas netālu pārsēja kazas, un vēl viena sieviete. Uz kājām bija redzami nobrāzumi, bet, tā kā neviens neievēroja automašīnas reģistrācijas numuru, policiju neizsauca. Šī atgadījuma rezultātā viņai 2011.gada 16.maijā piešķīra invaliditāti. Pēc tā atgadījuma uzreiz griezās pie ārsta, ārsts nosūtīja uz izmeklējumiem, pēc tam sešus mēnešus bija piešķirta darba nespējas lapa. Pirmo reizi pie ārsta griezās 2010.gada jūlija beigās, nedēļu pēc notikuma. Tajā pašā dienā pie ārsta negriezās, jo nebija neviena, kas pie ārsta aizved. Ātro medicīnisko palīdzību neizsauca. Par akmeņu mešanu neko nezina, neredzēja, ka pa automašīnu tiktu mesti akmeņi. Tur uz ceļa nav tādu akmeņu, ko mest pa automašīnu. Ceļa malā ir tikai akmeņi apmēram 20 kg smagi, tos pa automašīnu neviens nevarēja pamest, tāpēc policijai prasīja veikt notikuma vietas apskati, bet policijā netika uzklausīta. Nekustamais īpašums /Nosaukums A/ pieder no 2004.gada jūnija mēneša. Šlagbaums uz ceļa ir uzlikts no 2008.gada rudens vai pavasara, šlagbaumu uzlika pēc tam, kad /pers. Z/ apzaga traktoru, pēc tam arī bija citi mēģinājumi apzagt mājas. 2010.gada februāra mēnesī uz ceļa jau bija šlagbaums ar uzrakstu „Privātīpašums", jo redzēja savos dokumentos, ka tas nav servitūta ceļš un ir tiesības savu īpašumu aizsargāt. Tā bija vieglā automašīna /TL marka/ gaišā krāsā. Automašīnā redzēja divas pieaugušas personas un aizmugurē sēdēja mazs bērniņš(1.sēj.lietas lapa 170.-171.).

Lieciniece /pers. S/ lietas iaskatīšanas laikā mainījusi uzvārdu un reģistrējot laulību 2012.gada 12.decembrī, ieguvusi uzvārdu /uzvārds/(2.sēj.lietas lapa 27).

Lieciniece V. /pers. T/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka neatceras, kurā datumā tas notika. Pie viņas uz dārziņu bija atbraukusi ciemos /pers. U/ ar savu meitu. Tad brauca gaišas krāsas mašīna, marku nezina. Automašīna apstājās, viņa piegāja klāt, ar viņu sāka runāt cilvēki, kurus nepazina. Teica viņiem, ka tālāk nav kur braukt, jo ceļš ir ciet. Ievēroja, ka svešajai automašīnai uz loga ir lielāki un mazāki punkti, izskatījās, ka logs būtu caurumos. /pers. U/ redzēja, ka viņa bija piegājusi pie svešās automašīnas un runāja ar svešiniekiem. Automašīna tālāk aizbrauca uz /Nosaukums G/. Pēc brīža izdzirdēja, ka raud viņas meita. Tas viss varēja notikt apmēram ap pulksten 16.00 - 16.30, īsti precīzu notikuma laiku neatceras. Automašīna apgriezās un aizbrauca uz meža pusi atpakaļ. Automašīna pabrauca garām. Viņa steidzās pie meitas, lai uzzinātu kāpēc viņa raud. Kad aizgāja pie meitas, tad redzēja, ka viņai ir noskrāpēti ceļi, kājas. Policiju nesauca, bet meita griezās pie ārstiem, jo varēja paiet tikai ar spieķīti. Dārzs ir apmēram, 3-4 metru attālumā no ceļa. Neatceras vai mazmeita bija pie automašīnas, jo tas notika ļoti sen. Meitai mugurā bija svārki vai halāts, jo kājas bija plikas(1.sēj.lietas lapa 211.).

Liecinieks /pers. V/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka tika uzaicināts kā Domes pārstāvis, kas ir sagatavojis izziņas un sagatavojis atbildes uz jautājumiem. Servitūta ceļš caur /Nosaukums G/ neiet, servitūta ceļš iet zemāk, caur /Nosaukums H/. Uz /Nosaukums G/ var nokļūt arī pa citu ceļu. Nav braucis uz /Nosaukums G/ kopš 2010.gada. Ar jautājumiem, kas skar servitūta un privātos ceļus, nodarbojas Klintaines pagasts. Nav informēts vai /pers. F/ ir iesniegusi iesniegumu par attiecīgo jautājumu. No 2006.gada strādā /adrese/ pilsētā par nekustamo īpašumu konsultantu, speciālistu. Šobrīd ir /adrese/ speciālists. Klintaines pagastu pārzina. Uz /Nosaukums G/ var nokļūt pa diviem dažādiem ceļiem. Personām, kurām ir noteikts servitūta ceļš, tām ir jāuztur servitūta ceļš. Izkopējums no Google var nesakrist ar tagadējām Pļaviņu novada kartēm. Ir Valsts Zemes dienesta kartes, kurās tika pieļautas daudzas kļūdas(1.sēj.lietas lapa 212.).

Lieciniece /pers. U/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka pazīst /pers. F/. Cietušo nepazīst, zina kāpēc aicināta. Bija laukos pie /pers. M/ ravēt dārzu, bija vasara, gadi četri atpakaļ, varētu būt 2010. gads. Strādāja dārzā ar /pers. M/. Piebrauca auto ar jauniem cilvēkiem, aizmugurē bija bērns. /pers. M/viņiem teica, ka tālāk nedrīkst braukt. Viņa arī bija piegājusi pie mašīnas, mašīnas stikls bija bojāts, logs bija atvērts, priekšējais stikls blakussēdētāja pusē bija bojāts. Plaisiņa uz visām pusēm. Viņa pētīja mašīnu, pašiem ģimenē ir auto. Bija gaišā krāsā, sudraba vai pelēka. Mašīna turpināja savu ceļu, viņas turpināja savu ceļu. Viņas devās, kur ir šlagbaums, Sarmīte teica, ka ir savainota kāja, esot uzbraukts uz kājas. /pers. F/ bija blakus mammai un mierināja viņu. Ārā bija gaišs. Nemācēs pateikt, kāda mašīnas marka. Vīrietis bija pie stūres, sieviete bija blakus. Skaidrīte stāvēja pretim auto, bet viņa vairāk no sāniem no priekšpuses. Stāvēja viņa no sāniem, skatījās uz diskiem, bija plastmasas virsa vai arī imitācija. Gribēja saskatīt tehnisko, bet nevarēja saskatīt, jo spīdēja. Acu augstumā uz priekšējā stikla blakussēdētāja pusē bija divi punkti, viens augstāk, otrs zemāk. Vairāk kā divi punkti bija sievietes acu augstumā. Precīzi nevar pateikt. Sievietei miesasbūve bija normāla, mati taisni, līdz pleciem. Ravēja viņa kopā ar /pers. R/. Tad bija palīgā sauciens, /pers. F/ kliedza, tāpēc devās pie šlagbauma. Mamma sēdēja uz bluķīša, teica, ka mašīna uzbraukusi virsū, berzēja ceļus, asinis nebija. /pers. F/ blakus mierināja mammu. Bija pēcpusdiena, ap pieciem, jo bija palikusi pusvaga, ko ravēt. Tie cilvēki nebija izkāpuši no auto. Ceļš atrodas blakus dārzam, 3-4 metri. Kad bija tie saucieni, mašīnas vairs nebija. Sarmīte nebija ģērbusies, bija apakšveļā, bija karsta diena. /pers. F/ bija blūze. Saruna pie auto nebija ilga, viņa nerunāja. No vietas, kur ravēja dārzu, līdz šlagbaumam ir kādi 300 metri. Trokšņi tur bija. Sadursmi neredzēja. Bieži brauc ciemos, pa šo ceļu brauc mašīnas, bet tad atgriežas, pārsvarā visi zina, ka tur nevar braukt. Nav bijuši citi gadījumi. Mašīnas stiklam bija vairāk kā divas plaisas ar akmeni iesistas. Plaisas nebija lielas, 10-15 cm. Tehniskās apskates uzlīmei virsū nebija saplēsts stikls. Ravējot dārzu, automašīnu uz ceļa var redzēt, priekšā nekas neatrodas, bet viņa neskatījās. Kad sākās klaigāšana, tad gāja ar Skaidrīti uz turieni, bet mašīnas vairs nebija.

– /pers. I/ 2010.gada 11.jūlija iesnieguma protokolā fiksēts, ka 2010.gada 11.jūlijā ap plkst.20.55 kopā ar sievu ar /pers. H/ piederošo

automašīnu /TL marka/ reģ.nr. /reģistrācijas numurs/ braucis gar Rīteru kapiem Klintaines pagastā Pļaviņu virzienā caur īpašumu /Nosaukums A/. Kad uzradās divas sievietes un apmētāja automašīnu ar akmeņiem, kā rezultātā bojāts automašīnas priekšējais vējstikls(1.sēj lietas lapa 2);

– automašīnas apskates protokolā un fototabulā fiksēti redzamie automašīnas bojājumi vējstiklā, vietā, kur stiprinās uzlīme par ikgadējo tehnisko apskati, ir bojājums. Redzams stikla plīsums, kurš virzās no centra uz visām pusēm. Plīsuma vietas diametrs aptuveni 4 cm. Uz plastmasas aizsargrestes, starp priekšējo vējstiklu un motora pārsegu, redzami divi akmeņi. Viens no tiem aptuveni 2cm diametrā, otrs 1cm diametrā.(1.sēj lietas lapa 3-6);

– 2010.gada 11.oktobra SIA „Auto Brasla" remonta tāmē fiksēts, ka par remontdarbu veikšanu automašīnai /TL marka/ v.nr./reģistrācijas numurs/ aprēķināti 116,62 Ls, ko sastāda priekšējā loga stikla ielikšana(1.sēj lietas lapa 10a);

– „Baltijas apdrošināšanas nams" 2010.gada 11.oktobra pieprasījumā policijai par nodarīto kaitējumu norādījis, ka 2010.gada 6.maijā apdrošināšanas ņēmējs /pers. H/ noslēgusi ar AAS „Baltijas Apdrošināšanas Nams" sauszemes transportlīdzekļa /TL marka/ reģ.nr. /reģistrācijas numurs/ apdrošināšanas līgumu Nr.71.4.156261, Pieprasītas ziņas, lai varētu lemt jautājumu par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu(1.sēj lietas lapa 11);

– policijas 2010.gada 11.oktobra atbildē „Baltijas apdrošināšanas nams" fiksēts, ka 2010.gada 12.jūlijā ir ierosināts kriminālprocess par automašīnas /TL marka/ reģnr. /reģistrācija snumurs/ priekšējā stikla tīšu bojāšanu 2010.gada 11.jūlijā ap plkst.20.55 Pļaviņu novadā, Klintaines pagastā īpašumā /Nosaukums A/(1.sēj. lietas lapa 12);

– Ceļu satiksmes drošības direkcijas izziņā fiksēts, ka automašīna /TL marka/ v.nr./reģistrācijas numurs/ piederēja SIA DNB NORD Līzings, bet turētājs ir cietusī /pers. H/(1.sēj lietas lapa 13);

– 2010.gada 22.jūlija protokolā par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām fiksēts, ka /pers. N/ 1.fotogrāfijā pēc sejas vaibstiem ir atpazinusi /pers. F/ kā sievieti, par kuru liecināja iepriekš sniegtajās liecībās un kura 2010.gada 11.jūlijā īpašumā /adrese/ meta pa automašīnu ar akmeņiem, kā rezultātā automašīnai tika sabojāts priekšējais stikls(1.sēj lietas lapa 18);

– 2010.gada 22.jūlija protokolā par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām fiksēts, ka /pers. N/ 3.fotogrāfijā pēc sejas vaibstiem ir atpazinusi /pers. S/ kā sievieti, par kuru liecināja iepriekš sniegtajās liecībās un kura 2010.gada 11.jūlijā īpašumā /adrese/ lamāja viņu un viņas vīru necenzētiem vārdiem un kūdīja otru sievieti apmētāt automašīnu ar akmeņiem(1.sēj lietas lapa 20);

– 2010.gada 22.jūlija protokolā par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām fiksēts, ka /pers. I/ 2.fotogrāfijā pēc sejas vaibstiem ir atpazinis /pers. F/ kā sievieti, par kuru liecināja iepriekš sniegtajās liecībās un kura 2010.gada 11.jūlijā īpašumā /adrese/ meta pa automašīnu /TL marka/ ar akmeņiem(1.sēj lietas lapa 25);

– 2010.gada 22.jūlija protokols par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām fiksēts, ka /pers. I/ 1.fotogrāfijā pēc sejas vaibstiem ir atpazinis /pers. S/ kā sievieti, par kuru liecināja iepriekš sniegtajās liecībās un kura 2010.gada 11.jūlijā īpašumā /adrese/ lamāja viņu un viņa sievu necenzētiem vārdiem un kūdīja otru jaunāko sievieti apmētāt automašīnu ar akmeņiem(1.sēj lietas lapa 27);

– topogrāfijas izdrukā par īpašumiem fiksēts, ka /pers. S/ īpašumā esošais ceļš ir privāts ceļš un nav servitūta ceļš, norādīts, ka /pers. AF/ īpašumā esošais ceļš ir servitūta ceļš, norādīts /pers. I/ vadītās automašīnas braukšanas virziens un automašīnas bojāšanas vieta(1.sēj lietas lapa 30);

– informācijā par zemes vienībām un par ceļu servitūtiem fiksēts, ka Klintaines pagasta /Nosaukums A/ īpašnieks ir /pers. S/(1.sēj lietas lapa 31-32);

– plānā, kas pievienots /pers. S/ nopratināšanas protokolam, par zemes piešķiršanu pastāvīgā lietošanā, var redzēt, kur atrodas ceļš un, kur bija iebraukusi automašīna(1.sēj lietas lapa 35);

-no LMT izdrukas redzams, ka liecinieks /pers. AG/ Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Aizkraukles iecirkņa vecākam inspektoram G.Stankevičam, kurš apkalpo Pļaviņas, zvanījis 2010.gada 11.jūlijā plkst. 21.21(1.sēj.lietas lapa 207-208).

-no /pers. AH/ ģimenes ārstes prakses 09.08.2011. izziņas Nr.7 redzams, ka pēc 11.07.2010. ar sūdzībām par kājas traumu /pers. S/ nav griezusies. Invaliditātes grupa 16.05.2011. piešķirta sakarā ar citu saslimšanu(1.sējlietas lapa 188).

-no Valsts tiesu medicīnas ekspertīzes centra 2012.gada 5.aprīļa eksperta atzinuma Nr.41(1.sēj.lietas lapa 228-230) redzams, ka pēc lēmumā norādītās iespējamās traumas automašīnas uzbraukšanas 2010.gada 11.jūlijā, /pers. S/, sakarā ar traumu pēc medicīniskās palīdzības nav griezusies. Datu par miesas bojājumiem, kas varētu būt radušies šajā laikā, medicīniskajos dokumentos nav. Veselības un Darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisija 16.05.2011. noteikusi /pers. S/ invaliditāti-grupa trešā. Invaliditātes cēlonis-slimība.

-no Valsts tiesu medicīnas ekspertīzes centra 2013.gada 6.jūnija eksperta papildus atzinuma Nr.86(2.sēj.lietas lapa 43) redzams, ka /pers.S/ ceļu locītavu papildus kodolmagnētiskās rezonanses izmeklējumos abās locītavās konstatētas locītavas veidojošo elementu osteoartrotiskas un deģeneratīvas pārmaiņas, kuras nav traumatisks raksturs. Uz deģeneratīvo pārmaiņu fona abu ceļu locītavu menisku mugurējos ragos konstatēti plīsumi, kas varētu būt papildus traumatizācijas rezultāts. to rašanās laiku un pārliecinošu mehānismu noteikt nav iespējams. Ekspertīzei iesniegtajos medicīniskajos dokumentos nav datu par traumu un lēmumā norādītajā laikā.

Pārējiem krimināllietā esošiem pierādījumiem, pārbaudītiem un novērtētiem to kopumā un savstarpējā saistībā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 185.panta pirmo daļu kriminālatbildība iestājas par svešas mantas tīšu iznīcināšanu vai bojāšanu, kas saskaņā ar tiesību teoriju ir materiāls noziedzīga nodarījuma sastāvs. Šī panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma subjektīvo pusi raksturo tīša vaina, kad vainīgais apzinās savu darbību kaitīgumu, paredz, ka viņa darbību vai bezdarbības rezultātā

tiks iznīcināta vai bojāta sveša manta, un viņš to vēlas vai apzināti pieļauj. Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu nav iespējams izdarīt, neradot materiāla rakstura kaitējumu mantai, pret kuru darbība vērsta.

Noziedzīgu nodarījumu izdara ar tiešu nodomu. Noziedzīgos nodarījumos, kas izdarīti ar netiešu nodomu, motīvs un mērķis nepastāv kā subjektīvās puses obligāta pazīme. Svešas mantas tīšu bojāšanu var izdarīt aiz dažādiem motīviem, taču šajā gadījumā motīvs, nebūdams nozieguma subjektīvās puses obligāta pazīme, var attiekties uz vainīgās personas atbildības pakāpi. To ņem vērā, nosakot sodu, jo motīva raksturs var pastiprināt vai atvieglot atbildību(Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2009. gada 20. janvāra lēmums lietā SKK – 030/2009).

„Noziedzīga nodarījuma objekta jēdziens krimināļajā likumdošanā netiek dots; tas izstrādāts krimināltiesību teorijā.[..] Tā kā ikviens kaitīgs noziedzīgs nodarījums saistīts ar noteiktu valsts, sabiedrības, atsevišķu cilvēku grupu vai indivīda interešu aizskārumu, vai nu nodarot tām kaitējumu, vai draudot tādu nodarīt, tad ar Krimināllikumu aizsargātās intereses krimināltiesiskā nozīmē ir noziedzīga nodarījuma objekts.[..] Šajā nolūkā konkrētos noziedzīga nodarījuma sastāvos ir paredzēts, kādas darbības vai bezdarbība, kas rada vai var radīt kaitējumu ar likumu aizsargātām interesēm, ir krimināli sodāmas.[..] Svarīgākās intereses, ko aizsargā krimināļā likumdošana, ir Latvijas Republikas valsts iekārta, valsts politiskā un ekonomiskā sistēma, dabas vide, cilvēks, īpašuma un citas tiesības un brīvības, tiesiskā un pārvaldības kārtība un vēl vairākas citas jomas." *(U.Krastiņš. Noziedzīgs nodarījums: Mācību grāmata. Rīga: Tiesu nama aģentūra, 2000, 31., 33., 34.lpp.)*.

Krimināllikuma 185.pantā paredzētā nozieguma objekts ir sveša manta-kustama vai nekustama manta, ja tai ir lietošanas vērtība un cietušajam tiek nodarīts materiāls zaudējums, kam jābūt tādam, kas kaitē mantas īpašniekam vai tās valdītāja mantiskajām interesēm. (*Krimināltiesības. Vispārīgā un Sevišķā daļa. Mācību grāmata/ Autoru kolektīvs: U.Krastiņš, V.Liholaja, A.Niedre. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 1999. 230.lpp.).*

Krimināllikuma 185.pantā paredzētais noziegums objektīvi izpaužas kā svešas mantas iznīcināšana vai bojāšana. Subjekts ir fiziska, pieskaitāma persona, kas sasniegusi 14 gadu vecumu. Tātad /pers. F/ ir atzīstama par noziedzīga nodarījuma subjektu.

Aizstāve S.Bērziņa vērsa uzmanību uz apstākli, ka /pers. H/ nav lietā atzīstama par cietušo, jo automašīna /TL marka/ reģ.nr. /reģistrācijas numurs/ uz 2010.gada 11.jūliju nepiederēja /pers. H/, bet gan SIA „DNB NORD Līzings", līdz ar to /pers. H/ nekāds mantas bojājums nevarēja tikt nodarīts. Bez tam, no /pers. H/ nav saņemts iesniegums uzsākt krimināļprocesu, kas ir obligāts nosacījums saskaņā ar Krimināļprocesa likuma 7.pantu.

Tiesa konstatēja, ka uz noziedzīgā nodarījuma brīdi un krimināļprocesa ierosināšanas brīdi Krimināļprocesa likuma 7.pantā nebija noteikts, ka par Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu publiskās apsūdzības krimināļprocesu uzsāk, ja saņemts pieteikums no personas, kurai nodarīts kaitējums. Šādi grozījumi Krimināļprocesa likumā stājās spēkā tikai ar 2011.gada 1.janvāri.

Krimināļprocesa likuma 369.panta pirmā daļa noteic, ka krimināļprocesa uzsākšanas iemesls ir tādu ziņu iesniegšana izmeklēšanas iestādei, prokuratūrai vai tiesai, kuras norāda uz iespējama noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, vai šādu ziņu iegūšana par krimināļprocesa norisi atbildīgā iestādē, savukārt šā panta otrās daļas 1.punktā norādīts, ka šā panta pirmajā daļā minētās ziņas var iesniegt noziedzīga nodarījuma rezultātā cietusī persona — kā iesniegumu.

No lietā esošā lēmuma par krimināļprocesa uzsākšanu redzams, ka 2010.gada 12.jūlijā Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Aizkraukles iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektors J.Jaudzems, izskatot /pers. I/ iesniegumu(lietas lapa 2) par automašīnas /TL marka/ reģ.nr. /reģistrācijas numurs/ priekšējā vējstikla bojāšanu, nolēma uzsākt krimināļprocesu pēc Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma pazīmēm(lietas lapa 1).

A r 2010.gada 23.jūlijā Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Aizkraukles iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektora J.Jaudzema lēmumu lietā par cietušo atzīta automašīnas /TL marka/ reģ.nr. /reģistrācijas numurs/ valdītāja /pers. H/(lietas lapa 9). Minētais lēmums nav bijis pārsūdzēts. No „Baltijas Apdrošināšanas nams" AAS 11.10.2010.pieprasījuma(1.sēj.lietas lapa 11) redzamas, ka tieši cietusī /pers. H/ 06.05.2010. ir noslēgusi sauszemes transportlīdzekļa /TL marka/ reģ.nr./reģistrācijas numurs/ apdrošināšanas līgumu.

Atbilstoši Civillikumam valdījums ir personas faktiskā vara pār lietu. Valdījumam ir divas pazīmes- lietas pilnīga atrašanās personas faktiskā varā un šīs personas griba rīkoties ar lietu līdzīgi īpašniekam. /pers. H/ valdījums par automašīnu ir bijis tiesīgs, iegūts valdījumā uz tiesīgi noslēgta līzinga līguma pamata. Kā arī /pers. H/ ar automašīnu ir rīkojusies kā rūpīgs saimnieks, to apdrošinājusi, apzinoties, ka pēc līzinga izmaksāšanas, viņa būs automašīnas īpašniece, kāda šobrīd arī ir.

Krimināļprocesa likumā ir lietoti cietušā jēdzieni:

1) persona, kurai nodarīts kaitējums (Krimināļprocesa likuma 7.panta otrā daļa);

2) cietusī persona (Krimināļprocesa likuma 369.panta otrās daļas 1.punkts un 377.panta 8.punkts);

3) cietušais (piemēram, Krimināļprocesa likuma 95.-108.pants, 350.-353.pants, 412., 469., 500., 505., 536.-538.pants, 551., 556., 557., 560., 562.pants).

Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2013. gada 20.marta lēmumā lietā SKK –31/2013norādīts, ka tikai ar Krimināļprocesa likuma 96.panta pirmajā daļā nosaukto darbību (procesa virzītāja lēmumu par personas atzīšanu par cietušo) persona krimināļprocesā iegūst cietušā statusu, tātad arī likumā noteiktās cietušā tiesības un pienākumus.

Krimināļprocesa likuma 96.panta otrā daļa noteic, ka procesa virzītājs savlaicīgi informē personu par tās tiesībām tikt atzītai par cietušo krimināļprocesā, bet šā panta trešajā daļā noteikts, ka personu par cietušo var atzīt tikai ar pašas vai tās pārstāvja rakstveida piekrišanu. Persona, kura nevēlas būt par cietušo, iegūst liecinieka statusu. Tādējādi, Krimināļprocesa likumā nav noteikta obligāta prasība, ka personu, kurai nodarīts kaitējums, jāatzīst par cietušo krimināļprocesā. Krimināļprocesa likuma 15.pantā noteikts

krimināprocesa pamatprincips, ka ikvienam ir tiesības uz lietas izskatīšanu taisnīgā, objektīvā un neatkarīgā tiesā.

Mantas bojāšanas gadījumā cietušajam tiek nodarīts kaitējums, kura rezultātā mantas lietošanas vērtība samazinājusies tādā mērā, ka to vairs nevar pilnvērtīgi izmantot pēc mantas nozīmes bez atbilstoša remonta, uzlabošanas, atjaunošanas, lai atjaunotu tās derīgās īpašības(*Krimināltiesības. Vispārīgā un Sevišķā daļa. Mācību grāmata/ Autoru kolektīvs: U.Krastiņš, V.Liholaja, A.Niedre. –Rīga: Tiesu namu aģentūra, 1999. 230.lpp.)*.

/pers. F/ rīcības rezultātā notikusi svešas mantas tīša bojāšana. Proti, nevēloties, ka /pers. I/ ar automašīnu /TL marka/, reģ.nr./reģistrācijas numurs/ brauktu pa /Nosaukums A/ Klintaines pagastā, Pļaviņu novadā privātīpašumā atrodošo ceļu(par ceļa privātīpašumu liecināja arī liecinieks /pers. V/, to apliecina lietā esošie topogrāfiskie plāni), dusmu uzplūdā, viņa tīši, vairākkārtīgi meta pa to ar smiltīm un akmeņiem, trāpot pa automašīnas priekšējo vējstiklu, kā rezultātā tas tika bojāts vietā, kur stiprinās ikgadējās tehniskās apskates uzlīme, radot stikla plīsumu, kurš virzās no centra uz visām pusēm aptuveni 4cm, ko apliecina automašīnas apskates protokolā fiksētais. Bez tam apskates protokolā fiksēts, ka starp priekšējo vējstiklu un motora pārsegu redzami divi akmeņi, kas sasaucās ar liecinieku /pers. I/ un /pers. N/ sniegtajām liecībām. Sabojāts vējstikls nepārprotami ir kaitējums, jo tādējādi tiek samazināta automašīnas vērtība un līdz ar to, lai atjaunotu automašīnu iepriekšējā stāvoklī, ir nepieciešams veikt automašīnas vējstikla remonta darbus, to nomainot, kas prasa materiālus līdzekļus cietušajam un, kuri saskaņā ar SIA „Auto Brasla" sastādīto remonta tāmi nr. 0-329 no 2010.gada 11.oktobra ir 116,62 lati. Tiesa atzīst, ka nav būtiski vērtēt remonta tāmē kļūdaini norādīto automašīnas marku /pers. AR/, uz ko norādīja aizstāve, kā iespējami citu automašīnu, jo automašīnas valsts reģistrācijas numura zīme norādīta pareizi /reģistrācijas numurs/ un augstāk minētā summa satur sevī zaudējumus, kuri saistīti ar remonta darbiem transportlīdzekļa priekšējā loga stikla nomaiņai, kuru ar savām prettiesiskajām darbībām tīši sabojāja apsūdzētā.

Aizstāve norādīja uz noziedzīga nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā, sastāva iztrūkumu, jo apsūdzībā nav norādīta izsistā stikla reālā vērtība, bet gan tā atjaunošanas vērtība. Tiesa nevar piekrist šādam viedoklim, jo iegādājoties automašīnu līzingā, cietusī /pers. H/ maksājusi ne tikai par konkrēto stiklu, bet arī par tā ievietošanu automašīnā, respektīvi par darbu, kas ieguldīts stikla ievietošanai automašīnā, kas konkrētajā gadījumā arī sastāda patieso šīs bojātās mantas vērtību. Bez tam, tiesa atzīst, ka bojātās mantas vērtība nekādā veidā neietekmē kvalifikāciju pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas.

Tiesa liecinieces /pers. S/ (pēc laulībām /uzvārds/) liecības vērtē kā nepatiesas, jo tiesas izmeklēšanā netika konstatēts, ka /pers. S/ būtu guvusi kādus miesas bojājumus no automašīnas uzbraukuma viņai. To apliecina Valsts tiesu medicīnas ekspertīzes centra 2012.gada 5.aprīļa eksperta atzinums Nr.41 un Valsts tiesu medicīnas ekspertīzes centra 2013.gada 6.jūnija eksperta papildus atzinums Nr.86., ka /pers. S/ ceļu locītavu papildus kodolmagnētiskās rezonanses izmeklējumos abās locītavās konstatētas locītavas veidojošo elementu osteoartrotiskas un deģeneratīvas pārmaiņas, kuras nav traumatisks raksturs. Uz deģeneratīvo pārmaiņu fona abu ceļu locītavu menisku mugurējos ragos konstatēti plīsumi, kas varētu būt papildus traumatizācijas rezultāts. To rašanās laiku un pārliecinošu mehānismu noteikt nav iespējams. Ekspertīzei iesniegtajos medicīniskajos dokumentos nav datu par to, ka /pers. S/ būtu 2010.gada 11.jūlijā griezusies pie ārsta sakarā ar gūto traumu. Pie ģimenes ārsta ar sūdzībām par kājas traumu pēc 11.07.2010. nav griezusies(1.sēj.lietas lapa 188), pie ģimenes ārsta viņa griezusies 2010.gada 22.jūlijā ar sūdzībām par trauksmi. Bijis nelaimes gadījums, raudājusi. Nozīmēti medikamenti. (1.sēj.lietas lapa 229). Nekādas sūdzības par traumu ceļu satiksmes negadījumā nav norādījusi, trešās grupas invaliditāte nozīmēta sakarā ar saslimšanu un nevis ar kāju traumu kā norādījusi lieciniece /pers. S/(pēc laulībām/uzvārds/). Bez tam, /pers. S/(pēc laulībām /uzvārds/) ne pēc notikuma, ne arī vēlāk nav griezusies Valsts policijā ar iesniegumu par šāda uzbraukuma faktu. Šie konstatētie fakti apliecina, ka šāda uzbraukuma patiesībā nav bijis. Bez tam, /pers. S/(pēc laulībām /uzvārds/) tiesas izmeklēšanā noliedza, ka meita būtu metusi uz automašīnu smiltis un akmeņus, kas ir pretrunā ar viņas iepriekšējā izmeklēšanā sniegtajām liecībām, liecinieku /pers. I/, /pers. N/ liecībām tiesas izmeklēšanā, automašīnas apskates protokolā fiksēto un liecina vienīgi par to, ka viņa sniegusi šādas liecības, vēloties palīdzēt meitai /pers. F/ izvairīties no krimināatbildības un soda.

Liecinieces /pers. AT/ un /pers. AU/ notikumu nav redzējušas, viņas ieradušās notikuma vietā pēc laika. Liecinieču /pers. AV/ un /pers. U/ liecības ir pretrunīgas gan par notikuma laiku, gan par automašīnas stikla bojājuma vietu, gan par /pers. S/ un /pers. F/ apģērbu.

/pers. AT/ norāda, ka /pers. U/ pa gabalu redzējusi, kā viņa runājusi ar cilvēkiem, kuri braukuši automašīnā. Ievērojusi priekšējā stiklā lielākus un mazākus punktus blakus sēdētāja pusē pie stikla tīrītāja, izskatījies, ka logs ir caurumos. Savukārt /pers. U/ liecināja, ka pati bija pienākusi pie automašīnas un redzējusi, ka automašīnas priekšējā stiklā blakussēdētāja pusē acu augstumā bijuši divi iesisti punkti, viens augstāk, viens zemāk, bet pie tehniskās apskates uzlīmes vietas nekādus plīsumus nav redzējusi. /pers. AT/ liecināja, ka notikums bija ap plkst.16.30, /pers. S/ bija ģērbusies halātā vai svārkos, viņai bijuši noskrāpēti ceļgali, kājas. /pers. U/ liecināja, ka notikums bija pēcpusdienā, /pers. S/ bija apakšveļā, berzēja ceļus, asinis nebija.

Tiesa pieņem, ka precīzi notikumus liecinieces /pers. AT/ un /pers. AU/ var neatcerēties, jo notikums bijis 2010.gada 11.jūlijā, bet liecinieces pratinātas ilgu laiku pēc notikuma. /pers. AT/ pratināta 2012.gada 27.februārī, pie tam /pers. AT/ ir cienījamā vecumā, apsūdzētās /pers. F/ vecā māte, bet lieciniece /pers. U/, apsūdzētās /pers. F/ radiniece, pratināta 2014.gada 5.martā, gandrīz pēc četriem gadiem. Tāpat tiesa pieļauj, ka ģimenē pārrunājot notikušo, liecinieces kļūdaini dzirdēto varētu uztvert kā redzēto.

Cietusī /pers. H/ liecināja, ka /pers. I/ ar sievu un bērnu no viņas mājām aizbrauca ap „Panorāmas" laiku un pēc 10 minūtēm zvanīja, ka no vienas mājas izskrējuši cilvēki un ar akmeņiem izsituši logu. Tūlīt pēc tam /pers. I/ zvanījis policijai un braucis uz Pļaviņu iecirkni. Arī liecinieki /pers. I/ un /pers. N/ liecināja, ka notikums bijis vakarā ap plkst.20.55 un tūlīt pēc tā ziņojuši par notikušo policijā. Telefona izdruka apliecina, ka iecirkņa inspektoram zvanīts plkst.21.21 un iesnieguma protokols sastādīts plkst.21.55. Be tam tiesas izmeklēšanā tika pārbaudīts cietušās /pers. H/ iesniegto fotogrāfiju uz kurām redzamas /pers. P/ un /pers. F/, kas pievienotas lietai(1.sēj.lietas lapa 206) datu nesējs fotoaparāts Sony 1172010, kurā redzams uzņemšanas laiks, visas trīs bildes uzņemtas plkst.20.55 (datu nesēja apskate veikta tiesas sēdē 2012.gada 27.februārī, 1.sēj.lietas lapa 213).Tādejādi tiesa piedod ticamību šīm liecībām par notikuma laiku, jo tas saskan ar pārējiem pierādījumiem lietā.

Saskaņā ar Krimināprocesa likuma 124. panta otro daļu, krimināprocesā ir pierādāmi noziedzīga nodarījuma sastāva esamība vai neesamība, kā arī citi Krimināllikumā un Krimināprocesa likumā paredzētie apstākļi, kuriem ir nozīme konkrēto krimināltiesisko attiecību taisnīgā noregulējumā. Pierādīšanas priekšmets ir visu krimināprocesa gaitā pierādāmo apstākļu kopums un ar tiem

saistītie fakti un palīgrīki. Pierādīšanas priekšmetā ietilpstošie apstākļi uzskatāmi par pierādītiem, ja pierādīšanas gaitā izslēgtas jebkādas saprātīgas šaubas par to esamību vai neesamību. Savukārt atbilstoši Kriminālprocesa likuma 19. panta trešajai daļai visas saprātīgas šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību. Tiesa atzīst, ka lietā nav konstatētas nekādas saprātīgas šaubas, kas būtu vērtējamas par labu apsūdzētajai /pers. F/ un viņas vaina celtajā apsūdzībā ir pilnībā pierādīta.

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesa konstatē visu subjektīvo un objektīvo pazīmju kopumu, kvalificējošās pazīmes, lai /pers. F/ darbības atzītu par noziedzīgu nodarījumu un kvalificē tās pēc Krimināllikuma 185. panta pirmās daļas, un pastāv Kriminālprocesa likuma 520. panta pirmajā daļā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai.

Vērtējot apsūdzētās /pers. F/ personību, tiesa konstatēja, ka viņa agrāk nav sodīta(1.sēj lietas lapa 41), psihiskās aprūpes reģistra un narkoloģiskās aprūpes reģistra uzskaitē nesastāv(1.sēj lietas lapa 39-40), no dzīvesvietas Pļaviņu novada domes Klintaines pagasta pārvaldes raksturota viduvēji, raksturojumā norādīts, ka apsūdzēto raksturot ir grūti, jo par apsūdzēto ir maz informācijas, apsūdzētajai pastāvīgas darba vietas nav, nekur nemācās, kontaktējoties ir jūtams izglītības trūkums, pret apkārtējiem kareivīgi noskaņota, lai panāktu savu taisnību, neieklausās citos, ļoti liela mātes ietekme, kas meklē vainu citos un neatzīst savas kļūdas, plašākā sabiedrībā neiziet, biežāk uzturas mājās, ar kaimiņiem ir naidīgas attiecības, no Pļaviņu novada domes sociālā dienesta saņem pabalstu, strādā pagasta sakopšanas darbos (1.sēj lietas lapa 43), no Ogres 1.vidusskolas raksturota pozitīvi, skolu apmeklēja regulāri, sekmes labas, stundās bija disciplinēta un klusa, attiecības ar klases biedriem draudzīgas, pret skolotājiem bija pieklājīga, izpalīdzīga, atklāta(2.sēj.lietas lapa 7), no Vecbebru profesionālās un vispārizglītojošās internātvidusskolas /pers. F/ raksturota pozitīvi, mācās 3.kursā, pienākumus pret mācībām veic godprātīgi un atbilstoši savai kompetencei un darba pieredzei. Ir komunikabla, draudzīga, pastāvīga, spēj strādāt komandā, ir kritiku saprotoša un savas kļūdas labo**.** Apgādībā personas neatrodas**.**

Nosakot sodu, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 35., 46., 47. un 48. pantu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījumu raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā atbildību mīkstinošos un atbildību pastiprinošos apstākļus, vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta 3.daļu(redakcijā līdz 2013.gada 1.aprīlim) apsūdzētā /pers. F/ ir izdarījusi mazāk smagu noziegumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.,48. pantu apsūdzētās /pers. F/ atbildību mīkstinoši un atbildību pastiprinoši apstākļi nav konstatēti.

Nosakot sodu, tā veidu un apmēru, tiesa ņem vērā to, ka apsūdzētā /pers. F/ agrāk nav sodīta, smagas sekas viņas darbību rezultātā nav iestājušās.

Nosakot sodu, tiesa ņem vērā, ka saskaņā ar 2012.gada 13.decembra likumu „Grozījumi Krimināllikumā" Pārejas noteikumu 4. punktu personas, kuras noziedzīgu nodarījumu izdarījušas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai (līdz 2013.gada 1.aprīlim), sodāmas saskaņā ar tām Krimināllikuma normām, kuras bija spēkā šā nodarījumā izdarīšanas laikā, ņemot vērā, ka maksimālā soda apmērs vai laiks nedrīkst pārsniegt maksimālo soda apmēru vai laiku, kāds Krimināllikumā par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu ir paredzēts pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas, bet 6. punkts nosaka, ja par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu Krimināllikumā pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas paredzēta zemāka brīvības atņemšanas soda minimālā robeža, tiesa to ņem vērā, nosakot brīvības atņemšanas sodu.

Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas sankcija, redakcijā līdz 2013.gada 1.aprīlim, paredz sodu brīvības atņemšanas veidā uz laiku līdz četriem gadiem vai ar arestu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu līdz sešdesmit minimālajām mēnešalgām.

Tiesa, izvērtējot apsūdzētās mantisko stāvokli atbilstoši Krimināllikuma 41.panta ceturtajai daļai, konstatējot, ka apsūdzētā nestrādā, bet mācās, apsūdzētās mantiskais stāvoklis, neļauj piemērot sodu naudas soda veidā, jo šī soda piemērošanas gadījumā, tas var tikt neizpildīts un apsūdzētā var palikt nesodīta. Savukārt piemērot apsūdzētajai par izdarīto noziedzīgo nodarījumu brīvības atņemšanas sodu kaut vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, būtu pārāk bargs sods.

Sodu individualizējot un ievērojot soda noteikšanas vispārīgos un arī specializētos principus, novērtējot konkrētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļus, nelielo mantisko kaitējumu, apsūdzētās personību, tiesa atzīst, ka taisnīgs sods /pers. F/ būtu likumā paredzētais piespiedu darbs, veicot dzīvesvietas apvidū piespiedu darba izpildes institūcijas noteiktos darbus no pamatdarba vai mācībām brīvajā laikā un bez atlīdzības. Piemērojot piespiedu darbu, tiks sasniegti kriminālsoda piemērošanas mērķi-sodīt vainīgo par krimināltiesisko aizliegumu neievērošanu, piespriežot izpildīt bezatlīdzības darbu; panākt likumpārkāpēja labošanos, t.i., atturēšanos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas nākotnē; ietekmēt citu cilvēku uzvedību, brīdinot par atbildību, kas seko tiesību normu neievērošanas gadījumā. Šāds sods /pers. F/ būs daudz audzinošāks nekā citi Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā noteiktie soda veidi. Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta pirmās daļas 2.punktu, piekto daļu soda izciešanā ieskaitāma atrašanās apcietinājumā no 2011.gada 4.jūlija līdz 2011.gada 28.jūlijam-25 dienas, rēķinot vienu brīvības atņemšanas dienu kā astoņas piespiedu darba stundas. Tādejādi atzīstams, ka /pers. F/ izcietusi 200 piespiedu darba stundas.

Lietā cietusī /pers. H/ pieteikusi mantisko kompensāciju Ls 116,62 apmērā.

Tiesa atzīst, ka daļā par mantisko kompensāciju lieta ir izbeidzama, jo tiesas izmeklēšanā noskaidrots, ka remonta izdevumus Ls 116,62 apmērā pilnībā segusi apdrošināšanas kompānija AAS „Baltijas apdrošināšanas nams". Tādejādi mantiskais zaudējums ir pilnībā atlīdzināts un nav pamats tā piedziņai no apsūdzētās.

Lietiskie pierādījumi lietā nav.

Lietā radušies procesuālie izdevumi Ls 30 apmērā sakarā ar zv.advokāta J.Zēģeles, Ls 20 apmērā sakarā ar av.zdvokāta R.Zesera juridiskās palīdzības sniegšanu pirmstiesas izmeklēšanā apsūdzētajai /pers. F/ pēc procesa virzītāja norīkojuma, kopā Ls 50 jeb EUR 71,14.

Lietā radušies procesuālie izdevumi, ko sastāda ceļa izdevumi lieciniekam /pers. I/ Ls 12,86(1.sēj. lietas lapa 95), Ls 13,63(1.sēj. lietas lapa 104), Ls 15,01 (1.sēj. lietas lapa 196), Ls 14,16(1.sēj. lietas lapa 198), Ls 14,69(1.sēj.lietas lapa 226), kopā Ls 70,35 jeb

EUR 100.10 .

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.pantu procesuālos izdevumus piedzen no notiesātā. Izvērtējot procesuālo izdevumu piedziņas iespējamību un apmēru no apsūdzētās, tiesa neatrod tādus apstākļus, kas dotu pamatu apsūdzētās atbrīvošanai no procesuālo izdevumu samaksas valsts labā. Līdz ar to tiesa atzīst, ka minētie procesuālie izdevumu ir piedzenami valsts labā no apsūdzētās /pers. F/.

Ar Aizkraukles rajona tiesas 2011.gada 28.jūlija lēmumu apsūdzētajai /pers. F/ piemērots drošības līdzeklis-uzturēšanās noteiktā dzīvesvietā, kas ir atceļams.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512, 520., 527.-530. pantiem, tiesa

nosprieda:

/pers. F/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā un sodīt ar piespiedu darbu uz 200(divi simti) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta pirmās daļas 2.punktu, piekto daļu soda izciešanā ieskaitīt atrašanos apcietinājumā no 2011.gada 4.jūlija līdz 2011.gada 28.jūlijam, atzīstot piespriesto sodu piespiedu darbu uz 200(divi simti) stundām par izciestu.

Drošības līdzekli uzturēšanās noteiktā dzīvesvietā **/pers. F/** atcelt.

Lietu daļā par mantiskās kompensācijas piedziņu izbeigt.

Piedzīt no **/pers. F/** par labu valstij procesuālos izdevumus-ceļa izdevumus lieciniekiem EUR 100.10(viens simts *euro* 10 *centus* jeb Ls 70,35).

Piedzīt no **/pers. F/** par labu valstij procesuālos izdevumus EUR 71,14(septiņdesmit vienu *euro* 14 *centus* jeb Ls 50), kas saistīti ar advokāta sniegto juridisko palīdzību pirmstiesas izmeklēšanā pēc norīkojuma.

Noteikt **/pers. F/** sprieduma labprātīgas izpildes termiņu daļā par procesuālo izdevumu piedziņu 30(trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā Zemgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā no pilna sprieduma sastādīšanas 2014.gada 18.martā, sūdzību iesniedzot Aizkraukles rajona tiesā.

Pilns spriedums sagatavots 2014.gada 18.martā.

Tiesnese J.Bebriša